

AMIKT (1) *sb m*

I sg amikt(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Biała chusta, którą kapłan przykrywa ramiona przed ubieraniem ornatu, humerał [amictus – odzienie zwierzchnie albo płachta Mącz 7c; amictus – odzienie, wierzchna suknia Calep]: Humerał/ który od kładżenia na głowę Amiktem po Łacinie niektorzy zowią LatHar 80.

Synonim: humerał.

TZ